ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 813/86/ΕΚΑΧ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Μαρτίου 1986

για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και των νέων κρατών μελών ή μεταξύ των νέων κρατών μελών, κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων που καθορίζονται στην πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 380,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 380 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας προβλέπει ότι οι διαδικασίες εφαρμογής της διατάξεως αυτής θα θεσπιστούν από το Συμβούλιο με κανονισμό, ήδη από την προσχώρηση·

ότι πρέπει, αφενός, να διευκρινιστεί η ερμηνεία των ουσιωδών εννοιών, όπως συγκεκριμένα αυτών του ντάμπινγκ, της κανονικής αξίας, της ζημίας και να συγκεκριμενοποιηθούν, αφετέρου, οι εφαρμοστέοι κατά τη διαπίστωση πρακτικής ντάμπινγκ και κατά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ διαδικαστικοί κανόνες·

ότι είναι επιθυμητό οι κανόνες προσδιορισμού της κανονικής αξίας να παρουσιάζονται με σαφήνεια και κατά τρόπο αρκετά λεπτομερή· ότι θα πρέπει, ιδιαίτερα, να διευκρινιστεί ότι όταν οι πωλήσεις στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής δεν αποτελούν, για οποιοδήποτε λόγο, κατάλληλη βάση για τον προσδιορισμό της υπάρξεως ντάμπινγκ, είναι δυνατό να γίνει χρήση μιας κατασκευασμένης κανονικής αξίας· ότι πρέπει να δοθούν παραδείγματα καταστάσεων που μπορούν να θεωρηθούν ότι δεν αντιπροσωπεύουν συνήθεις εμπορικές πράξεις, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμές κατώτερες από το κόστος παραγωγής ή όταν πραγματοποιούνται αγοραπωλησίες μεταξύ μερών τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό· ότι πρέπει να αναφερθούν οι μέθοδοι που δύνανται να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας στις περιπτώσεις αυτές·

ότι πρέπει να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής και να απαριθμηθούν οι προσαρμογές που χρειάζεται να επέλθουν στις περιπτώσεις όπου κρίνεται ότι συντρέχει λόγος να ανακατασκευασθεί μια τέτοια τιμή με βάση την πρώτη τιμή στην ελεύθερη αγορά·

ότι, για να εξασφαλιστεί μια δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, πρέπει να θεσπιστούν κατευθυντήριες αρχές για τον καθορισμό των προσαρμογών που θα επέλθουν για τις υπάρχουσες διαφορές στα φυσικά χαρακτηριστικά, τις ποσότητες, τις συνθήκες και τους όρους πωλήσεως, και να δοθεί προσοχή στο γεγονός ότι το βάρος της αποδείξεως φέρει το πρόσωπο που ζητεί τέτοιες προσαρμογές·

ότι πρέπει να καθοριστεί επακριβώς η έκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ»·

ότι είναι σκόπιμο να εκτεθούν ορισμένοι παράγοντες που μπορεί να είναι χρήσιμοι για τον προσδιορισμό της ζημίας·

ότι είναι αναγκαίο να καθιερωθούν διαδικασίες προκειμένου να δύναται να διατυπώσει καταγγελία όποιος ενεργεί εξ ονόματος ενός παραγωγικού κλάδου της Κοινότητας, στη σύνθεσή της την 1η Ιανουαρίου 1986, ονομαζόμενης στο εξής «Κοινότητα των Δέκα», της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας και θεωρεί ότι έχει θιγεί ή απειλείται από εισαγωγές καταγωγής της Κοινότητας των Δέκα, την Ισπανία ή την Πορτογαλία, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ·

ότι πρέπει να διευκρινιστούν οι λεπτομέρειες καταθέσεως των καταγγελιών·

ότι θα πρέπει να καθιερωθεί συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, τόσο ως προς τις πληροφορίες για την ύπαρξη ντάμπινγκ και της ζημίας που προκύπτει από αυτό, όσο και ως προς τη μεταγενέστερη εξέταση τέτοιων περιπτώσεων· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να καθοριστούν σαφώς οι διαδικαστικοί κανόνες που θα ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας·

ότι είναι αναγκαίο να απαιτείται ότι, στην περίπτωση που οι πληροφορίες πρέπει να θεωρούνται εμπιστευτικές, ο παρέχων τις πληροφορίες πρέπει να υποβάλλει ειδική αίτηση και να διευκρινίζεται ότι μια εμπιστευτική πληροφορία που μπορεί να συνοψιστεί, αλλά για τη οποία δεν έχει υποβληθεί μη εμπιστευτική περίληψη, μπορεί να μην ληφθεί υπόψη·

ότι πρέπει να οριστεί ακριβώς το περιεχόμενο των συστάσεων και εξουσιοδοτήσεων που δύναται να διατυπώνει και να παρέχει η Επιτροπή·

ότι είναι απαραίτητο να καθοριστούν κοινοί κανόνες εφαρμογής των δασμών αντιντάμπινγκ ώστε να εξασφαλιστεί η ακριβής και ομοιόμορφη είσπραξή τους· ότι, λόγω της φύσεως αυτών των δασμών, οι κανόνες αυτοί μπορούν να διαφέρουν από τους κανόνες είσπραξης των δασμών που απαιτούνται συνήθως κατά την εισαγωγή·

ότι πρέπει να προβλεφθούν ανοικτές και δίκαιες διαδικασίες για την επανεξέταση των ληφθέντων μέτρων και την επανάληψη της έρευνας όταν το απαιτούν οι περιστάσεις·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι, μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, τα μέτρα αντιντάμπινγκ και τα αντισταθμιστικά μέτρα θα καθίστανται ανίσχυρα εκτός εάν αποδειχθεί ότι η διατήρησή τους είναι απαραίτητη·

ότι θα πρέπει να θεσπιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των αιτήσεων επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ·

ότι πρέπει να καθοριστεί ακριβέστερα το κόστος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης αξίας και των πωλήσεων που πραγματοποιούνται στην εσωτερική αγορά σε τιμές κάτω του κόστους·

ότι πρέπει, επίσης, να εξασφαλιστεί η συνοχή των κανόνων που αφορούν τα ενδιαφερόμενη μέρη τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό·

ότι είναι αναγκαίο να οριστούν με σαφήνεια οι διατάξεις για τη χορήγηση προσαρμογών, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές στους όρους και τις συνθήκες πώλησης, και κυρίως αυτές που αφορούν το επίπεδο των συναλλαγών, και οι διαφορές στις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή·

ότι ενδείκνυται να αναφερθεί ρητά ότι η έρευνα για την ύπαρξη ντάμπινγκ θα πρέπει κανονικά να καλύπτει ελάχιστη εξάμηνη περίοδο αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας και ότι ο τελικός καθορισμός θα πρέπει να βασίζεται στα γεγονότα που προκύπτουν για την περίοδο αυτή·

ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν περισσότερο σαφείς κανόνες όσον αφορά τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί μετά την απόσυρση ή την παραβίαση αναλήψεων υποχρεώσεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση θεσπίζει τις διατάξεις που εφαρμόζονται για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και των νέων κρατών μελών ή μεταξύ των νέων κρατών μελών, κατά τη διάρκεια εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων που καθορίζονται στην πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

Άρθρο 2

Αρχές και ορισμοί

Α. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. Τα προϊόντα στα οποία αναφέρεται η παρούσα απόφαση είναι τα προϊόντα καταγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας.

2. Δύναται να υπαχθεί σε δασμό αντιντάμπινγκ κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η διάθεσή του στην κατανάλωση μέσα στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία προξενεί ζημία και η προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας απαιτεί τη λήψη κοινοτικών μέτρων.

3. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία, είναι μικρότερη από την κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος.

Β. ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

4. Κατά την έννοια της παρούσας απόφασης ως κανονική αξία νοείται:

α) η συγκρίσιμη τιμή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής· αν η Επιτροπή διαπιστώνει σημαντικές διαφορές τιμών μέσα στην Κοινότητα των Δέκα θα μπορεί να θεωρεί ως συγκρίσιμη τιμή το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας των Δέκα·

β) όταν καμία πώληση του ομοειδούς προϊόντος δεν έχει πραγματοποιηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση:

i) η συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος όταν εξάγεται προς μία τρίτη χώρα, η οποία δύναται να είναι η υψηλότερη τιμή εξαγωγής, αλλά η οποία πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική τιμή, ή

ii) η κατασκευασμένη αξία, που προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα. Κατά γενικό κανόνα και υπό τον όρο ότι πραγματοποιείται κανονικό κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της ιδίας γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής, η προσαύξηση για το κέρδος δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από το κανονικό κέρδος. Σε άλλες περιπτώσεις, αυτή η προσαύξηση καθορίζεται επί οποιασδήποτε λογικής βάσεως, χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες.

5. Όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να πιστέψει ή να υποπτευθεί κανείς ότι η τιμή στην οποία πραγματικά πωλείται ένα προϊόν για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής είναι κατώτερη από το κόστος της παραγωγής όπως καθορίζεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β) ii), οι πωλήσεις που πραγματοποιούνται σε τέτοιες τιμές δύνανται να θεωρηθούν ότι δεν έχουν πραγματοποιηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων αν:

α) κλιμακώνονται σε μία περίοδο αρκετά μακρά και αφορούν σημαντικές ποσότητες, και

β) οι πραγματοποιηθείσες τιμές δεν επιτρέπουν την κάλυψη όλων των εξόδων εντός εύλογου χρονικού διαστήματος επί συνήθων εμπορικών πράξεων.

Υπό αυτούς τους όρους, η κανονική αξία δύναται να καθοριστεί βάσει των άλλων πωλήσεων που πραγματοποιούνται στην εσωτερική αγορά σε τιμή που δεν είναι κατώτερη από το κόστος παραγωγής ή βάσει των πωλήσεων προς εξαγωγή με προορισμό τρίτες χώρες ή βάσει της κατασκευασμένης αξίας ή ακόμη με προσαρμογή της κατώτερης τιμής στο κόστος παραγωγής που προβλέπεται ανωτέρω, ώστε να εξαλειφθούν οι απώλειες και να προβλεφθεί ένα εύλογο κέρδος. Ο υπολογισμός αυτός της κανονικής αξίας βασίζεται στις διαθέσιμες πληροφορίες.

6. Όταν ένα προϊόν δεν εισάγεται κατευθείαν από τη χώρα καταγωγής, αλλά εξάγεται προς την Κοινότητα των Δέκα, την Ισπανία ή την Πορτογαλία από μία ενδιάμεση χώρα, η κανονική αξία είναι η συγκρίσιμη τιμή, πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα, του ομοειδούς προϊόντος στην εσωτερική αγορά είτε της χώρας εξαγωγής είτε της χώρας καταγωγής. Η τελευταία αυτή βάση θα μπορούσε να είναι η κατάλληλη, μεταξύ άλλων, αν το προϊόν διαμετακομίζεται μέσω της χώρας εξαγωγής ή αν τέτοια προϊόντα δεν κατασκευάζονται στη χώρα εξαγωγής ή αν δεν υπάρχει συγκρίσιμη τιμή για τα προϊόντα αυτά στη χώρα εξαγωγής.

7. Για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι συναλλαγές μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό δύνανται να θεωρηθούν ότι δεν αποτελούν συνήθεις εμπορικές πράξεις, εκτός αν οι κοινοτικές αρχές έχουν πεισθεί ότι οι εν λόγω τιμές και το εν λόγω κόστος είναι συγκρίσιμα με τις τιμές και το κόστος πράξεων που πραγματοποιούνται μεταξύ μερών που δεν έχουν τέτοιους δεσμούς.

Γ. ΤΙΜΗ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

8. α) Η τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το προϊόν που πωλείται για εξαγωγή προς την Κοινότητα των Δέκα, προς την Ισπανία ή προς την Πορτογαλία.

β) Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν φαίνεται ότι υπάρχει σύνδεσμος ή συμψηφιστικός διακανονισμός μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου ή ότι, για άλλους λόγους, η πραγματικά πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το πωλούμενο προϊόν προς εξαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία, δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί σαν τιμή αναφοράς, η τιμή εξαγωγής δύναται να κατασκευαστεί με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε έναν ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία έχει εισαχθεί, με οποιαδήποτε εύλογη βάση. Στις περιπτώσεις αυτές, θα λάβουν χώρα προσαρμογές, ώστε να ληφθούν υπόψη όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ εισαγωγής και μεταπωλήσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των δασμών και φόρων, και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Οι προσαρμογές αυτές περιλαμβάνουν, ιδίως, τα ακόλουθα στοιχεία:

i) συνήθης μεταφορά, ασφάλιση, εργασίες διαφυλάξεως και εκφορτώσεως και παρεπόμενα έξοδα·

ii) δασμοί, δασμοί αντιντάμπινγκ και άλλοι φόροι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της εισαγωγής ή της πωλήσεως των εμπορευμάτων·

iii) ένα εύλογο περιθώριο για τα γενικά έξοδα και τα κέρδη ή/και κάθε προμήθεια που συνήθως πληρώνεται ή συμφωνείται.

Δ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ

9. Για την πραγματοποίηση δίκαιης συγκρίσεως, η τιμή εξαγωγής και η κανονική αξία πρέπει να εξετάζονται επί συγκρίσιμης βάσης ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος, τις ποσότητες και τους όρους πωλήσεως. Κανονικά πρέπει να συγκρίνονται στο ίδιο στάδιο του εμπορίου, που κατά προτίμηση είναι το στάδιο «έξοδος από το εργοστάσιο», και σε ημερομηνίες όσο το δυνατό εγγύτερες.

10. Αν η τιμή εξαγωγής και η κανονική αξία δεν είναι συγκρίσιμες ως προς τους παράγοντες που αναφέρονται στο σημείο 9, σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που παρουσιάζει, λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ζητεί να ληφθεί υπόψη μία τέτοια διαφορά, φέρει και το βάρος της αποδείξεως ότι η αίτηση αυτή είναι δικαιολογημένη.

Για τον καθορισμό των προσαρμογών αυτών ακολουθούνται οι κατωτέρω κατευθυντήριες γραμμές:

α) διαφορές στα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος: οι προσαρμογές βασίζονται συνήθως στο αποτέλεσμα που έχουν τέτοιες διαφορές επί της εμπορικής αξίας στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, πάντως, όταν τα δεδομένα στοιχεία για τις τιμές της εσωτερικής αγοράς στη χώρα αυτή δεν είναι διαθέσιμα ή δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση, ο υπολογισμός βασίζεται στο κόστος παραγωγής των στοιχείων που οδηγούν στις διαφορές αυτές·

β) ποσοτικές διαφορές: προσαρμογές θα πραγματοποιούνται όταν το ύψος μιας διαφοράς τιμής οφείλεται εν όλω ή εν μέρει:

i) είτε σε εκπτώσεις, λόγω ποσότητας, που έχουν ελεύθερα συμφωνηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων κατά τη διάρκεια προγενέστερης αντιπροσωπευτικής περιόδου, συνήθως όχι μικρότερης των έξι μηνών, και για μία σημαντική αναλογία, συνήθως όχι κατώτερη από 20 % των συνολικών πωλήσεων του συγκεκριμένου προϊόντος που έχουν πραγματοποιηθεί στην εσωτερική αγορά ή, κατά περίπτωση, στην αγορά μιας τρίτης χώρας· επιγενόμενες εκπτώσεις δύνανται να γίνουν δεκτές αν βασίζονται σε πάγια τακτική κατά τη διάρκεια προγενέστερων περιόδων ή σε υποχρέωση τηρήσεως των όρων που απαιτούνται για την επίτευξη της επιγενόμενης εκπτώσεως·

ii) είτε σε εξοικονόμηση των εξόδων παραγωγής διαφόρων ποσοτήτων.

Εντούτοις, όταν η τιμή εξαγωγής βασίζεται σε ποσότητες κατώτερες και από την πιο μικρή ποσότητα που έχει πωληθεί στην εσωτερική αγορά ή, κατά περίπτωση, σε τρίτες χώρες, η προσαρμογή καθορίζεται κατά τρόπο που να αντανακλά την πιο υψηλή τιμή στην οποία θα επωλείτο η πιο μικρή ποσότητα στην εσωτερική αγορά ή, κατά περίπτωση, σε μία τρίτη αγορά·

γ) διαφορές στις συνθήκες και τους όρους πωλήσεως: οι προσαρμογές περιορίζονται στις διαφορές που έχουν άμεση σχέση με τις συγκεκριμένες πωλήσεις και περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάρη, τις διαφορές στους όρους πιστώσεων, τις ασφάλειες, τις εγγυήσεις, τους τρόπους τεχνικής βοήθειας, τις υπηρεσίες μετά την πώληση, τις προμήθειες ή τους μισθούς που καταβάλλονται στους πωλητές, τη συσκευασία, τη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διαφυλάξεως, τη φόρτωση και τα παρεπόμενα έξοδα και, εφόσον δεν έχουν ληφθεί διαφορετικά υπόψη, τις διαφορές στο επίπεδο των συναλ-

λαγών· κατά γενικό κανόνα, καμία προσαρμογή δεν γίνεται για διαφορές σε διοικητικά και γενικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων έρευνας και ανάπτυξης ή διαφήμισης· το ποσό των προσαρμογών αυτών καθορίζεται κανονικά από το κόστος που οι διαφορές αυτές συνεπάγονται για τον πωλητή, αν και είναι εξίσου δυνατό να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμά τους επί της αξίας του προϊόντος·

δ) διαφορές ως προς τις επιβαρύνσεις επί των εισαγωγών: η προσαρμογή πραγματοποιείται λόγω της απαλλαγής του εξαγόμενου προϊόντος προς την Κοινότητα των Δέκα, προς την Ισπανία ή την Πορτογαλία από οποιεσδήποτε επιβαρύνσεις που βαρύνουν το ομοειδές προϊόν, καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το εν λόγω προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, ή λόγω της επιστροφής τέτοιων επιβαρύνσεων ή φόρων.

Ε. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

11. Γενικά, όλοι οι υπολογισμοί κόστους βασίζονται επί των διαθέσιμων λογιστικών στοιχείων, κανονικά κατανεμημένων, αν είναι ανάγκη, κατ' αναλογία προς τον κύκλο εργασιών κάθε υπό εξέταση προϊόντος και αγοράς.

ΣΤ. ΟΜΟΕΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ

12. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας απόφασης, με τον όρο «ομοειδές προϊόν» νοείται ένα προϊόν πανομοιότυπο, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν του οποίου τα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.

Ζ. ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

13. α) Με την έκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ» νοείται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή κατά την εξαγωγή.

β) Όταν οι τιμές ποικίλλουν, το περιθώριο ντάμπινγκ δύναται να οριστεί για κάθε μία συναλλαγή χωριστά ή με αναφορά στις τιμές που διαπιστώνονται συχνότερα, οι οποίες είναι αντιπροσωπευτικές ή αποτελούν σταθμισμένες μέσες τιμές.

γ) Όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, δύνανται να οριστούν σταθμισμένοι μέσοι όροι.

Η. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ

14. Για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης, ως διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης διαδικασίας αντιντάμπινγκ, νοούνται οι γραπτές και, εφόσον είναι αναγκαίο, προφορικές διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη τα οποία έχουν ένα οικονομικό συμφέρον στη διαδικασία αυτή και τα οποία δήλωσαν ότι ενδιαφέρονται μέσα στην προθεσμία που ορίζει η Επιτροπή κατά τη διαβίβαση των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 6.

Άρθρο 3

Ζημία

1. Ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούν ζημία, δηλαδή προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, διά των επιπτώσεων του ντάμπινγκ, μία σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας, ή καθυστερούν αισθητά τη δημιουργία αυτής της παραγωγής. Οι ζημίες που προκαλούνται από άλλους παράγοντες, όπως είναι ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών που δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή η μείωση της ζητήσεως, οι οποίες ζημίες, μόνες τους ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, ασκούν ομοίως δυσμενή επίδραση επί του κλάδου παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας δεν πρέπει να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

2. Η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει τους ακόλουθους παράγοντες, από τους οποίους ούτε ένας μόνος ούτε και περισσότεροι από αυτούς είναι απαραίτητο να αποτελούν αποφασιστική βάση κρίσεως:

α) ο όγκος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ιδίως για να προσδιοριστεί εάν έχουν αυξηθεί σημαντικά, είτε σε απόλυτη αξία είτε σε σχέση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία·

β) οι τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ιδίως για να προσδιοριστεί αν υπάρχει προσφορά σημαντικά κατώτερης τιμής, σε σχέση με την τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος μέσα στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία·

γ) η δημιουργημένη επίπτωση επί του εξεταζόμενου κλάδου παραγωγής, όπως προκύπτει από τις πραγματικές ή δυνάμει τάσεις των οικονομικών παραγόντων των σχετικών με αυτήν, όπως:

— παραγωγή,
— χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού,
— αποθέματα,
— πωλήσεις,
— τμήμα αγοράς,
— τιμή (δηλαδή είτε η κατολίσθηση των τιμών είτε η παρακώλυση της υψώσεως των τιμών που θα είχαν επέλθει διαφορετικά),
— κέρδη,
— απόδοση επενδύσεων,
— cash flow,
— απασχόληση.

3. Απειλή ζημίας δύναται να καθοριστεί μόνο αν μία ιδιαίτερη κατάσταση είναι δυνατόν να μετατραπεί σε πραγματική ζημία. Για το σκοπό αυτό, μπορούν να ληφθούν υπόψη παράγοντες όπως:

α) το ποσοστό αυξήσεως των εξαγωγών προς την Κοινότητα των Δέκα, την Ισπανία ή την Πορτογαλία, που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ·

β) η εξαγωγική δυναμικότητα της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής, όπως υφίσταται ή που θα δημιουργηθεί σε προβλεπτό μέλλον και η πιθανότητα ότι οι εξαγωγές που θα προκύψουν από αυτήν θα προορίζονται για την Κοινότητα των Δέκα, την Ισπανία ή την Πορτογαλία.

4. Η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία, όταν τα διαθέσιμα στοιχεία επιτρέπουν να γίνει ο καθορισμός χωριστά. Όταν η παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία δεν μπορεί να υπολογιστεί χωριστά, η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με την παραγωγή της πλησιέστερης ομάδας ή σειράς προϊόντων που περιλαμβάνει το ομοειδές προϊόν, για το οποίο είναι δυνατό να ευρεθούν οι αναγκαίες πληροφορίες.

5. Με την έκφραση «κλάδος παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας», εννοείται το σύνολο των παραγωγών ομοειδών προϊόντων μέσα στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία, ή εκείνων μεταξύ αυτών των οποίων η συνολική παραγωγή συνιστά σημαντική μερίδα του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής των προϊόντων αυτών· ωστόσο:

— όταν οι παραγωγοί συνδέονται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, η έκφραση «κλάδος παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας», δύναται να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη στους λοιπούς παραγωγούς,

— σε εξαιρετικές περιστάσεις, η Κοινότητα των Δέκα δύναται, καθόσον αφορά στη συγκεκριμένη παραγωγή, να διαιρείται σε δύο ή περισσότερες ανταγωνιστικές αγορές και οι παραγωγοί στο εσωτερικό κάθε αγοράς δύνανται να θεωρούνται ως αντιπροσωπεύοντες έναν κλάδο παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, αν:

α) οι παραγωγοί μιας τέτοιας αγοράς πωλούν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο της παραγωγής τους του συγκεκριμένου προϊόντος στην αγορά αυτή, και

β) η ζήτηση σε αυτή την αγορά δεν ικανοποιείται σε σημαντικό βαθμό από τους παραγωγούς του συγκεκριμένου προϊόντος που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο μέρος της Κοινότητας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι δυνατό να συναχθεί ύπαρξη ζημίας, ακόμη και αν δεν θίγεται μία σημαντική μερίδα της συνολικής παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, αρκεί οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ να συγκεντρώνονται στη μεμονωμένη αυτή αγορά και, από την άλλη πλευρά, οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ να προξενούν ζημία στους παραγωγούς του συνόλου ή σχεδόν του συνόλου της παραγωγής στις αγορές αυτές.

Άρθρο 4

Καταγγελία

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε ένωση χωρίς νομική προσωπικότητα που ενεργεί επ' ονόματι ενός κλάδου παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας, που θεωρεί ότι θίγεται ή απειλείται από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ δύναται να προβεί σε έγγραφη καταγγελία.

2. Η καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και ως προς τη ζημία που προκύπτει από αυτό.

3. Η καταγγελία δύναται να απευθύνεται στην Επιτροπή ή σε ένα κράτος μέλος που τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας που λαμβάνει.

4. Η καταγγελία είναι δυνατό να αποσύρεται, οπότε η διαδικασία περατώνεται, εκτός αν η περάτωση αυτή δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας.

5. Όταν αποδεικνύεται, μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ότι η καταγγελία δεν περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να δικαιολογείται η έναρξη μιας έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται σχετικά.

6. Όταν, ελλείψει καταγγελίας, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία αφορούντα ταυτόχρονα ντάμπινγκ και ζημία προκύπτουσα από αυτά για έναν κλάδο παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα, της Ισπανίας ή της Πορτογαλίας, τα κοινοποιεί αμέσως στην Επιτροπή, που αποστέλλει αντίγραφο στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Έναρξη και διεξαγωγή της έρευνας

1. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, φαίνεται ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη μιας διαδικασίας, η Επιτροπή οφείλει αμέσως να:

α) αναγγείλει την έναρξη διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*· στην αναγγελία αυτή αναφέρει το προϊόν και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, παρέχει μία περίληψη των πληροφοριών που δόθηκαν και διευκρινίζει ότι κάθε χρήσιμη πληροφορία πρέπει να γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή· τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους γραπτώς και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 5·

β) ειδοποιήσει επίσημα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, τους καταγγέλλοντες και τους γνωστούς σ' αυτήν ως ενδιαφερόμενους εξαγωγείς και εισαγωγείς·

γ) αρχίσει την έρευνα, σε κοινοτικό επίπεδο, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη· η έρευνα αυτή αφορά τόσο το ντάμπινγκ όσο και την προκύπτουσα από αυτό ζημία, διεξάγεται δε σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8· η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ καλύπτει κανονικά μία περίοδο ελάχιστης διάρκειας έξι μηνών, αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας.

2. Η Επιτροπή ερευνά κάθε πληροφορία που κρίνει αναγκαία και, στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο, εξετάζει και ελέγχει τα βιβλία των εισαγωγέων, εξαγωγέων, εμπόρων, αντιπροσώπων, παραγωγών, εμπορικών ενώσεων και οργανώσεων.

3. α) Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από τα κράτη μέλη:

— να της παρέχουν πληροφορίες,

— να διενεργούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδίως στους εισαγωγείς, τους εμπόρους και τους παραγωγούς,

— να παρέχουν στους εντεταλμένους για τη διενέργεια ελέγχων υπαλλήλους της Επιτροπής την αναγκαία αναγκαία συνδρομή τους, ώστε να είναι σε θέση να εκτελέσουν την αποστολή τους.

β) Τα κράτη μέλη θεσπίζουν της αναγκαίες διατάξεις για να δώσουν συνέχεια στις αιτήσεις της Επιτροπής. Κοινοποιούν σ' αυτήν τις ζητηθείσες πληροφορίες, καθώς και το αποτέλεσμα του συνόλου των επιθεωρήσεων ελέγχων ή ερευνών που έχουν πραγματοποιηθεί.

γ) Όταν αυτά τα πληροφοριακά στοιχεία είναι γενικού ενδιαφέροντος, ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη, εφόσον δεν είναι εμπιστευτικά· στη περίπτωση που είναι εμπιστευτικά, διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψη.

δ) Υπάλληλοι της Επιτροπής δύνανται, κατόπιν αιτήσεώς της ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

4. α) Ο καταγγέλλων και οι γνωστοί ως ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς και εξαγωγείς, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής μπορούν να λάβουν γνώση όλων των πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί στην Επιτροπή από τα εμπλεκόμενα στην έρευνα μέρη, εκτός από τα εσωτερικά έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τις αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, εφόσον οι πληροφορίες αυτές έχουν σχέση με την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεν είναι εμπιστευτικές κατά την έννοια του άρθρου 6 και χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή στην έρευνα. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα απευθύνουν για το σκοπό αυτό έγγραφη αίτηση προς την Επιτροπή, αναφέροντας τις ζητούμενες πληροφορίες.

β) Οι εξαγωγείς και εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας και, σε περίπτωση επιδοτήσεων, οι εκπρόσωποι της χώρας καταγωγής δύνανται να ζητήσουν να ενημερώνονται για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προβλέπεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών ή την οριστική είσπραξη των ποσών που δόθηκαν ως εγγύηση με τη μορφή προσωρινών δασμών.

γ) i) Οι προβλεπόμενες στο στοιχείο β) αιτήσεις ενημερώσεως πρέπει:

αα) να απευθύνονται εγγράφως στην Επιτροπή·

ββ) να ορίζουν τα ειδικότερα σημεία ως προς τα οποία ζητείται ενημέρωση·

γγ) να παραλαμβάνονται, σε περίπτωση επιβολής ενός προσωρινού δασμού, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής αυτού του δασμού.

ii) Η ενημέρωση γίνεται, είτε προφορικά είτε εγγράφως, με όποιο τρόπο η Επιτροπή κρίνει πρόσφορο. Η ενημέρωση δεν προδικάζει τις μεταγενέστερες αποφάσεις που μπορεί να λάβουν η Επιτροπή ή το Συμβούλιο. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες θα έχουν τη μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 6.

iii) Η ενημέρωση πρέπει κανονικά να γίνεται 15 τουλάχιστον ημέρες πριν από την υποβολή από την Επιτροπή πρότασης για οριστικά μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 12. Οι παρατηρήσεις που γίνονται μετά την ενημέρωση δύνανται να λαμβάνονται υπόψη μόνον αν παραλαμβάνονται εντός προθεσμίας που η Επιτροπή καθορίζει σε κάθε περίπτωση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και η οποία όμως πρέπει να είναι τουλάχιστον δέκα ημέρες.

5. Η Επιτροπή δύναται να ακούσει τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών. Οφείλει να ακούσει τις απόψεις τους όταν το ζητούν εγγράφως εντός προθεσμίας που ορίζεται στην αναγγελία, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,* αποδεικνύοντας ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη που μπορεί να τους αφορά το αποτέλεσμα της διαδικασίας και ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι να ακουσθούν προφορικά.

6. Επιπλέον, για να καταστεί δυνατή η αντιπαράθεση των θέσεων και ενδεχομένων αντιρρήσεων, η Επιτροπή, μετά από αίτηση, δίνει στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να συναντηθούν. Παρέχοντας την ευκαιρία αυτή, λαμβάνει υπόψη της την ανάγκη διαφυλάξεως του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών, καθώς και τη διευκόλυνση των μερών. Η παρουσία των μερών στις συναντήσεις δεν είναι υποχρεωτική, η δε απουσία δεν επιβαρύνει τη θέση τους.

7. Η διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν εμποδίζει τις πράξεις εκτελωνισμού του σχετικού προϊόντος.

8. Η διαδικασία περατώνεται, είτε όταν στο τέλος της έρευνας φαίνεται ότι δεν είναι αναγκαίο να ληφθούν μέτρα, είτε όταν μετά από σύσταση της Επιτροπής οι επιχειρήσεις αναλαμβάνουν δεσμεύσεις ώστε να τερματισθεί η πρακτική ντάμπινγκ, είτε με την παρεχόμενη από την Επιτροπή στο ή στα ζημιωθέντα κράτη μέλη εξουσιοδότηση να επιβάλλουν τους δασμούς αντιντάμπινγκ που προβλέπονται στο άρθρο 10.

Άρθρο 6

Εμπιστευτική μεταχείριση

1. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης δύνανται να χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό που έχουν ζητηθεί.

2. α) Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι υπάλληλοί τους δεν κοινολογούν τις πληροφορίες που έχουν συλλέξει κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης, και που, κατόπιν αιτήσεως αυτού που τις έχει παράσχει, έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, εκτός εάν υπάρχει ρητή εξουσιοδότηση εκ μέρους αυτού του τελευταίου.

β) Κάθε αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η πληροφορία είναι εμπιστευτική και συνοδεύεται από μη εμπιστευτική περίληψη της πληροφορίας ή από έκθεση των λόγων για τους οποίους η πληροφορία δεν μπορεί να δοθεί περιληπτικά.

3. Μία πληροφορία θεωρείται συνήθως εμπιστευτική όταν η κοινολόγησή της είναι δυνατό να επιφέρει σημαντικές δυσμενείς συνέπειες γι' αυτόν που παρέχει την πηγή της πληροφορίας αυτής.

4. Πάντως, όταν είναι φανερό ότι μία αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση δεν είναι δικαιολογημένη και όταν ο παρέχων την πληροφορία δεν θέλει ούτε να γίνει δημόσια γνωστή ούτε να επιτραπεί η κοινολόγησή της σε γενικές γραμμές ή υπό μορφή περιλήψεως, η εν λόγω πληροφορία μπορεί να μη ληφθεί υπόψη.

Εξάλλου, όταν η αίτηση είναι δικαιολογημένη, η πληροφορία μπορεί να μη ληφθεί υπόψη όταν ο παρέχων την πληροφορία αυτή δεν θέλει να υποβάλει μη εμπιστευτική περίληψη, μολονότι η πληροφορία αυτή μπορεί να συνοψισθεί.

5. Το παρόν άρθρο δεν αντιτίθεται στη διάδοση από την Επιτροπή γενικών πληροφοριών, και ιδίως των λόγων στους οποίους στηρίζονται οι συστάσεις ή η εξουσιοδότηση που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9, ούτε στη διάδοση των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων βασίζεται η Επιτροπή, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για να εξηγηθούν οι λόγοι κατά τις διαδικασίες ενώπιον του δικαστηρίου. Για κάθε διάδοση τέτοιας φύσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το νόμιμο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών ώστε να μην αποκαλύπτονται επιχειρηματικά τους απόρρητα.

Άρθρο 7

Περάτωση της διαδικασίας όταν δεν είναι αναγκαία μέτρα άμυνας

1. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, κανένα μέτρο άμυνας δεν αποδεικνύεται αναγκαίο, η διαδικασία περατούται.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει την περάτωση της διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εκθέτοντας τα κύρια συμπεράσματά της και παρουσιάζοντας περίληψη των λόγων που οδήγησαν σ' αυτά.

Άρθρο 8

Συστάσεις και αναλήψεις υποχρεώσεων

1. Όταν από τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ, καθώς και ζημία κατά την περίοδο που καλύπτεται από την έρευνα, η Επιτροπή δύναται να απευθύνει, στο ή στα πρόσωπα που άσκησαν το ντάμπινγκ, συστάσεις με σκοπό να τερματισθεί η πρακτική αυτή, εντός της προθεσμίας που η ίδια καθορίζει, με τη λήψη μέτρου που να καταργεί το περιθώριο ντάμπινγκ ή τη ζημία που προκύπτει από το ντάμπινγκ.

2. Το ή τα πρόσωπα που ασκούν ντάμπινγκ απευθύνουν τις σχετικές αναλήψεις υποχρεώσεών τους στην Επιτροπή, πριν από τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας.

3. Πριν η Επιτροπή απευθύνει συστάσεις στις επιχειρήσεις, προβαίνει σε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

4. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από κάθε μέρος του οποίου έχει γίνει αποδεκτή η ανάληψη υποχρεώσεως, να παρέχει περιοδικά πληροφορίες που αφορούν την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης και να επιτρέπει την επαλήθευση των σχετικών στοιχείων. Η μη συμμόρφωση σ' αυτό το αίτημά της θεωρείται ότι συνιστά παραβίαση της αναληφθείσας υποχρέωσης.

5. Όταν μία ανάληψη υποχρέωσης ανακληθεί ή όταν η Επιτροπή έχει λόγους να πιστεύει ότι έχει παραβιαστεί και όταν το συμφέρον της Κοινότητας δικαιολογεί ένα τέτοιο μέτρο, η Επιτροπή, ύστερα από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και αφού δώσει τη δυνατότητα στον ενδιαφερόμενο εξαγωγέα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, μπορεί, με βάση τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί πριν από την αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης, να παράσχει εξουσιοδότηση για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.

Άρθρο 9

Μέτρα προστασίας

Αν το ή τα πρόσωπα που ασκούν ντάμπινγκ δεν συμμορφώνονται με τις συστάσεις της Επιτροπής ή δεν αναλαμβάνουν εντός της ταχθείσας προθεσμίας σχετικές υποχρεώσεις, ή δεν συμμορφώνονται με τις αναληφθείσες υποχρεώσεις, η Επιτροπή παρέχει στο ή στα ζημιωθέντα κράτη μέλη εξουσιοδότηση να επιβάλουν δασμούς αντιντάμπινγκ, το περιεχόμενο και τους όρους εφαρμογής των οποίων καθορίζει μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 10

Γενικές διατάξεις ως προς τους δασμούς

1. Οι εξουσιοδοτήσεις για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλόμενου δασμού, το συγκεκριμένο προϊόν, τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, το όνομα του προμηθευτή, αν τούτο είναι δυνατό, και τους λόγους στους οποίους στηρίζονται.

2. Το ύψος των δασμών αυτών δεν δύναται να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε· θα πρέπει να είναι μικρότερο στην περίπτωση που αυτός ο μικρότερος δασμός θα αρκούσε για να εξαλειφθεί η ζημία.

3. α) Οι δασμοί αντιντάμπινγκ δεν μπορούν να επιβληθούν ούτε να αυξηθούν αναδρομικά.

β) Πάντως, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, όσον αφορά τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ, ότι παρεβιάσθη αναληφθείσα υποχρέωση, οι δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν να επιβληθούν σε προϊόντα για τα οποία η υποχρέωση να καταβάλλονται εισαγωγικοί δασμοί δυνάμει της οδηγίας 79/623/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1979 για την

εναρμόνιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων για την τελωνειακή οφειλή (1) έχει επιβληθεί ή είχε επιβληθεί το πολύ ενενήντα ημέρες πριν από την ημερομηνία εφαρμογής των δασμών· εννοείται ότι σε περίπτωση κατά την οποία παραβιάζεται ανηλειμμένη υποχρέωση, αυτή η αναδρομική εφαρμογή δεν ισχύει όσον αφορά τις εισαγωγές προϊόντων που έχουν διατεθεί στην κατανάλωση εντός της Κοινότητας των Δέκα πριν από την παραβίαση.

4. Όταν ένα προϊόν εισάγεται στην Κοινότητα των Δέκα, στην Ισπανία ή την Πορτογαλία, από περισσότερες χώρες, επιβάλλεται κατάλληλος δασμός που πλήττει χωρίς διάκριση όλες τις εισαγωγές του προϊόντος αυτού, που θεωρούνται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και ότι προκαλούν ζημία, εκτός εκείνων που προέρχονται από πηγές έναντι των οποίων έχουν γίνει αποδεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων.

5. Όταν ο κλάδος παραγωγής της Κοινότητας των Δέκα θεωρείται ότι αναφέρεται στους παραγωγούς ορισμένης περιφέρειας, η Επιτροπή παρέχει στους εξαγωγείς τη δυνατότητα προσφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 8, αναλήψεων υποχρεώσεων για τη συγκεκριμένη περιφέρεια. Αν μια κατάλληλη ανάληψη υποχρεώσεως δεν γίνεται ταχέως ή δεν εκπληρώνεται, είναι δυνατό να επιβληθεί δασμός από το ή τα ζημιούμενα κράτη μέλη.

6. Ελλείψει ειδικών αντιθέτων διατάξεων που θεσπίζονται κατά την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, εφαρμόζονται οι κανόνες περί κοινού ορισμού της έννοιας της καταγωγής, καθώς και οι συναφείς κοινές διατάξεις εφαρμογής.

7. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ εισπράττονται από το ή τα ζημιωθέντα κράτη μέλη κατά τον τύπο, το συντελεστή και τα άλλα στοιχεία που καθορίζονται κατά τη θέσπισή τους και ανεξάρτητα από τελωνειακούς δασμούς, φόρους και άλλες επιβαρύνσεις που συνήθως επιβάλλονται κατά την εισαγωγή.

Άρθρο 11

Επανεξέταση

1. Οι αναληφθείσες κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 υποχρεώσεις και τα μέτρα που επιβάλλουν τους δασμούς αντιντάμπινγκ αποτελούν το αντικείμενο ολικής ή μερικής επανεξέτασης, εφόσον χρειάζεται.

Η επανεξέταση αυτή διεξάγεται είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής. Επανεξέταση διεξάγεται επίσης αν τη ζητήσει ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία μεταβολής των συνθηκών, επαρκή για να δικαιολογήσουν την ανάγκη της επανεξέτασης αυτής. Οι αιτήσεις απευθύνονται προς την Επιτροπή η οποία ενημερώνει σχετικά τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, κρίνεται αναγκαία η επανεξέταση, η διαδικασία επαναλαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 5, αν οι περιστάσεις το απαιτούν. Η επανάληψη της διαδικασίας δεν θίγει, αυτή καθεαυτή, τα ισχύοντα μέτρα και τις αναληφθείσες υποχρεώσεις.

3. Εφόσον απαιτείται από την επανεξέταση που διεξάγεται με ή χωρίς επανάληψη της διαδικασίας, οι συστάσεις, οι αναληφθείσες υποχρεώσεις και οι δασμοί αντιντάμπινγκ τροποποιούνται, καταργούνται ή ακυρώνονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι δασμοί αντιντάμπινγκ και οι αναλήψεις υποχρεώσεων παύουν να ισχύουν πέντε χρόνια μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος ή τελευταίας τροποποιήσεως ή επιβεβαιώσεώς τους.

2. Οι δασμοί και οι αναλήψεις υποχρεώσεων καθίστανται επίσης ανίσχυρες κατά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων που εφαρμόζονται στο σχετικό προϊόν, σύμφωνα με τη συνθήκη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

3. Η Επιτροπή, ύστερα από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και μέσα σε προθεσμία έξι μηνών πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου, δημοσιεύει κανονικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος του εν λόγω μέτρου και ενημερώνει τους παραγωγούς της Κοινότητας που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Στην ανακοίνωση αυτή καθορίζεται η προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν εγγράφως τις απόψεις τους και μπορούν να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5.

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αποδείξει ότι η λήξη της ισχύος του εν λόγω μέτρου θα οδηγήσει ξανά σε ζημία ή σε απειλή ζημίας, η Επιτροπή επανεξετάζει το μέτρο. Το μέτρο εξακολουθεί να ισχύει εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξέτασης.

Όταν οι δασμοί αντιντάμπινγκ και οι αναλήψεις υποχρεώσεων παύουν να ισχύουν σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Επιτροπή δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 13

Επιστροφή

1. Όταν ένας εισαγωγέας μπορεί να αποδείξει ότι ο εισπραχθείς δασμός υπερβαίνει το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής σταθμικών μέσων όρων, το υπερβάλλον ποσό επιστρέφεται.

(1) ΕΕ αριθ. L 179 της 17. 7. 1979, σ. 31.

2. Για να ζητήσει την επιστροφή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο εισαγωγέας υποβάλλει αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση παρουσιάζεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα έχουν διατεθεί στην κατανάλωση, και τούτο από την ημερομηνία κατά την οποία καθορίστηκε δεόντως από τις αρμόδιες αρχές το ποσό των δασμών που πρέπει να εισπραχθούν.

Το κράτος μέλος διαβιβάζει την αίτηση στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό, εκφέροντας ενδεχομένως τη γνώμη του για το βάσιμό της.

Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, αποφασίζει αν και κατά πόσον πρέπει να δοθεί συνέχεια στην αίτηση.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσιεύσεώς της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται:

— στις διαδικασίες που κινήθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 1986,

— στις διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από την προσχώρηση, στην Ισπανία την Πορτογαλία ή την Κοινότητα των Δέκα,

— στην επανεξέταση των μέτρων που ελήφθησαν πριν από την προσχώρηση, δυνάμει της συστάσεως αριθ. 3018/79/ΕΚΑΧ [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τη σύσταση 3025/82/ΕΚΑΧ [2], και της αποφάσεως αριθ. 2177/84/ΕΚΑΧ [3],

— στην επανεξέταση των μέτρων που ελήφθησαν πριν από την προσχώρηση, δυνάμει της νομοθεσίας αντιντάμπινγκ των νέων κρατών μελών έναντι της Κοινότητας των Δέκα.

Η παρούσα απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Μαρτίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

N. SMIT-KROES

---

(1) ΕΕ αριθ. L 339 της 31. 12. 1979, σ. 15.
(2) ΕΕ αριθ. L 317 της 13. 11. 1982, σ. 17.
(3) ΕΕ αριθ. L 201 της 30. 7. 1984, σ. 17.